

Все склалося...

Тетяна Даніленко

Все склалося зі сліз, утрат, обманів,
Туману сірого в пилу кривих дзеркал,
Із немочі оманливих "титанів",
Журби, що за собою не прибрав.

Із сірих стін з колючими шипами —
Їх, певно, божевільний збудував,
Даху небесного, побитого дощами,
Які в безодню жар земний прийняв.

Ридань Землі, каліцтв її жахливих,
І помсти за безжальну більість ран,
Жадібності людської до наживи —
В ній для душі влаштований капкан...

Та все ж — із надр, де топляться метали,
Які опори здатні збудувать:
Складаються їх атоми в кристали,
Щоб від падіння вісь земну тримать!
13-14.09.2025

Ілюстрація — гравюра Альбрехта Дюрера "Битва Святого Михаїла з драконом",
1497-1498

